

Van Pasen naar Pinksteren

De periode tussen Pasen en Pinksteren telt exact 50 dagen. Je vindt dit terug in het engelse woord voor Pinksteren, Pentecost. Daarin zit het woord 50. In Israël heet dit feest het Wekenfeest, nog preciezer het Zevenwekenfeest, omdat de tijdsspanne 7 weken + 1 dag is: 7 zevens + 1 maakt samen 50.

Omer tellen

In de Bijbel staat de opdracht om deze dagen bewust te tellen, één voor één. Het wordt de omertelling genoemd. Omer 1, omer 2, omer 3 enz... En op omer 50 is het zover: het Wekenfeest ofwel Pinksteren. Het staat in Leviticus 23 vers 15-16:

U moet dan vanaf de dag na de sabbat gaan tellen, vanaf de dag dat u de schoof van het beweegoffer gebracht hebt. Zeven volle weken zullen het zijn. Tot de dag na de zevende sabbat moet u 50 dagen tellen.

U leest waarschijnlijk iets vreemds: de schoof van het beweegoffer. Een term die de meesten niets zal zeggen. In Deuteronomium 16 staat het specifieker:

Zeven weken moet u voor uzelf aftellen. U moet de zeven weken beginnen te tellen vanaf het moment dat men de sikkel begint te oogsten in het staande koren. Daarna moet u het Wekenfeest houden voor de HEERE, uw God. (Deutr.16:9-10)

Het beweegoffer betrof de allereerste schoof graan die de priester aan God liet zien door het heen en weer te bewegen in het Heilige. Het wordt het feest van de Eersteling genoemd en de eerste schoof de eerstelingsgarve of beweeggarve. Dit gebeurt op omer 1 en dat is altijd op zondag, de dag na de sabbat zoals de tekst zegt.

50 dagen

Hoe zit dat nu? Er zaten toch 50 dagen tussen Pasen en het Wekenfeest, maar in de geciteerde Bijbelteksten staat dat er 50 dagen zitten tussen het feest van de Eersteling en het Wekenfeest? Wat is nu waar? Het zit zo. Het woord Pasen is ontleend van het bijbelse Pesach, maar is daar niet equivalent aan.

Het bijbelse Pesach is de dag van het sterven van het paaslam.
--

Als Messias belijdende Joden Pesach vieren, dan herdenken zij, naast de uittocht uit Egypte, het sterven van Jezus. Hij is het Pesachlam waardoor de doodsengel voorbijging. De kerk heeft die dag een andere naam gegeven: Goede vrijdag. En het woord Pesach/Pasen werd gebruikt voor de opstanding van Christus. Zonder dat christenen dit weten, is ons Pasen in feite het feest van de Eersteling. Paulus verwijst hiernaar:

Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. (1Kor.15:20)

Paulus koppelt de opstanding van Christus aan het feest van de Eersteling. Op het dat feest verschijnt Jezus voor Gods aangezicht, zoals de eerste graanschoof voor Gods aangezicht wordt bewogen. Hij is de Eerste die uit de dood opstaat in een verheerlijkt lichaam. Eersteling wil zeggen dat er meer zullen volgen. Nog velen zullen opstaan in een verheerlijkt lichaam en voor Gods aangezicht verschijnen.

Intieme tijd

De eerste 40 dagen van de omertelling is Jezus nog op aarde in een verheerlijkt lichaam. Heeft de kerk een 40-dagentijd voorafgaand aan het lijden, het Woord heeft een 40-dagentijd juist na de opstanding. Ik noem het de intieme tijd: een tijd waarin Jezus veel contact heeft met Zijn discipelen. Zo ontvangt Petrus herstel. Hij was na de verloochening achtergebleven met een enorm schuldgevoel. Ook de zendingsofdracht, waar Jezus voor Zijn dood al over had gesproken, wordt herhaald. Echter ... het meest druk is Jezus geweest met de uitleg van de Schriften. Het verstand van Zijn discipelen moest geopend worden. Lukas vat het samen in Handelingen 1 vers 3:

*Hij heeft Zichzelf, nadat Hij geleden had, ook levend aan hen vertoond, met veel onmiskenbare bewijzen, **veertig dagen lang**, waarbij Hij door hen gezien werd en **over de dingen sprak** die het Koninkrijk van God betreffen.*

Het overkomt de Emmaüsgangers:

*En Hij begon bij Mozes en al de profeten en **legde hun uit wat in al de Schriften** over Hem geschreven was. (Luk.24:27)*

Hetzelfde gebeurt bij de discipelen:

*En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen. Toen **opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen**. (Luk.24:44-45)*

Dat openen van hun verstand beschrijft Johannes met andere woorden:

*En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: **Ontvang de Heilige Geest** (Joh.20:22)*

Dat is vreemd! De heilige Geest wordt toch pas uitgestort op het Wekenfeest/Pinksterfeest? Ik kom daar straks op terug.

Ongezuurde broden

Eerst dit. Na het sterven van het paaslam op Pesach begint aansluitend het feest van de Ongezuurde broden. Dit duurt zeven dagen. De grafperiode van Jezus, de opstanding en de eerste dagen daarna vallen dus samen met dit feest. Ongezuurd staat voor rein/zuiver, terwijl zuur of gist voor zonde staat. Het oude zuurdeeg wordt vlak voor dit feest weggegooid en na zeven dagen wordt een nieuwe kweek gestart. Maar de NT betekenis gaat verder. Iedereen ruimt de boekenkast op, sorteert de tijdschriften, muziek, PC, mobiele telefoon enz... Alles wat in de loop van het jaar is binnengeslopen en niet zuiver is, gaat het huis uit of wordt verwijderd. Dit zijn de dagen van levensheiliging, een jaarlijkse check-up om opnieuw te beginnen met een schone lei.

Jezus' sterven vindt plaats op het juiste moment. Hij sterft als het zuurdeeg op z'n oudst is, de zonde op zijn hoogtepunt. En dan ... na zonsondergang -dan ligt Jezus net in het graf- begint het feest van de Ongezuurde broden. Zijn sterven brengt een nieuw begin: schoon, rein. Paulus schrijft hierover:

***Verwijder** dan het **oude zuurdeeg**, opdat u een **nieuw deeg** zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook **ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus. Laten wij dus feestvieren**, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid. (1Cor.5:7-8)*

Paulus legt de link tussen het verwijderen van slechtheid en het feest van de Ongezuurde broden. Op basis van het sterven van Jezus, kunnen gelovigen hun leven heiligen. In die volgorde: eerst Pesach en aansluitend het feest van Ongezuurde broden.

Eerst het kruis, dan levensheiliging.

Paulus schrijft aan de gemeente in Korinthe, die voornamelijk uit heidenen bestaat, en toch koppelt hij de opstanding aan het feest van de Eersteling en levensheiliging aan het feest van de Ongezuurde broden. Dat is opvallend! Kenden de Korinthiërs deze feesten dan? Ja, Paulus gaat daar gewoon vanuit, anders refereer je daar niet aan. Het staat duidelijk in de tekst: Laten wij dus feestvieren. Blijkbaar waren de Korinthiërs goed voorgelicht over de OT feesten en vierden zij die gewoon.

Discipelen worden apostelen

Terug naar de discipelen. Ontvingen zij nu de heilige Geest als Jezus op hen blaast tijdens die 40 dagen of op het Wekenfeest? Ik denk dat het zo zit. Zolang Jezus bij hen is, hebben zij de Geest niet nodig want een discipel loopt aan de hand van de Rabbi. Jezus is verantwoordelijk voor zijn discipelen. Zijn aanwezigheid is genoeg. Maar als Jezus de discipelen uitzendt -eerst 12, later 70-, dan geeft Hij hen macht om wonderen te doen. Hij geeft ze als het ware een portie heilige Geest, omdat ze zonder Hem op pad gaan. Dit soort uitdelingen is tijdelijk. For-the-time-being komt de heilige Geest *op* hen, maar met Pinksteren komt de heilige Geest *in* hen wonen om niet meer weg te gaan.

Een discipel loopt nog aan de hand van een rabbi, een apostel wandelt zelf.

Door de uitstorting van de heilige Geest worden de discipelen apostelen. Pinksteren maakt van leerlingen gezonden.

Geestelijk vacuüm

Terug naar de omtelling. Jezus vaart ten hemel op omer 40 en Hij belooft de komst van de heilige Geest:

*U zult met de heilige Geest gedoopt worden, **niet lang** na deze dagen. (Hand.1:5)*

Het duurt inderdaad niet lang. Ze hebben slechts 10 dagen niets: geen rabbi en geen heilige Geest. 10 dagen bevinden de discipelen zich in een geestelijk vacuüm. Maar ... ze waren aan het tellen. Elke dag vanaf het feest van de Eersteling hadden ze geteld. Omer 40 ging Hij omhoog. Omer 41, 42. Ze wisten het, op omer 50 kwam de belofte. Ze voelden het op hun klompen aan. Gewoon doortellen tot 50. Dan gebeurt het.

En wij?

Hoe mooi zou het zijn als wij na Goede Vrijdag, wat in feite Pesach is, starten met het opruimen van ons levenshuis. Niet alleen geestelijk, maar ook fysiek, want het natuurlijke helpt ons het geestelijke te begrijpen. Hoe mooi zou het zijn als we de 40-dagentijd voorafgaand aan het lijden verplaatsen en 40 dagen na de opstanding bewust tijd met elkaar doorbrengen, waarbij de Schriften opengaan en we bidden om openbaring en een geopend verstand. En op dag 40, op Hemelvaart, zwaaien we Hem uit, maar we tellen verder. Nog 10 dagen en dan gebeurt het! Omer 48, omer 49, 50, Pinksteren! Elk jaar mogen we uitzien naar een verfrissing met de heilige Geest. Geen jaarlijkse vervulling, maar wel een jaarlijkse verfrissing.

Waarom tellen? Wat is daar de functie van? Door te tellen, leef je bewust naar iets toe. Iets dergelijks doet de kerk ten aanzien van Kerst door vier adventszondagen te tellen die eraan vooraf gaan. Zo leven christenen bewust toe naar het Kerstfeest. Zoals we met oud en nieuw met z'n allen aftellen naar de klok van 24.00 uur, zo mogen we samen tellen. Als je 50 dagen lang de dagen bewust telt,

startend vanaf de opstanding, dan gaat je ziel verlangen naar Pinksteren. Want op dag 50 gebeurt het!
Dan mag de ziel een verfrissing met de heilige Geest ervaren.